

OPONENTSKÝ POSUDEK

Název školy: Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Název práce: Domácí hospicová péče a moderní společnost.
Autor: Olga CORDINER
Školní rok: 2005/2006

Po formální stránce je práce vyhovující, jen pro pořádek je potřeba upozornit na některé menší nedostatky.

Podle Průvodce studenta Jaboku pro školní rok 2005/2006 má být na přední straně pevných desek vazby vlevo dole pouze rok odevzdání a ne už místo.

Na titulním listu má být označení typu práce uvedeno ještě nad jménem autora a ne až pod jejím názvem.

V prohlášení není uvedeno stanovisko ve 4. bodu týkající se publikace na internetových stránkách Jaboku.

V obsahu není uvedena Bibliografie, není jednota mezi označením PŘÍLOHY (v obsahu) a PŘÍLOHA na str. 46. Je také otázka, zda by nebylo lepší odlišit přílohy a seznam tabulek, případně vše umístit přímo do textu.

V úvodu chybí popis metody práce s daným tématem. Ostatní požadavky na úvod jsou splněny.

Rozčlenění vlastního textu práce do kapitol a podkapitol není příliš proporcionální. Tato skutečnost vyplývá zřejměji z podrobnějšího studia práce. Pro lepší přehled je uveden následující přibližný rozsah kapitol:

1. kapitola – 4 strany
2. kapitola – 18 stran, z toho podkapitola 2.7 - 13 stran a zbytek kapitoly 6 stran
3. kapitola – 5 stran
4. kapitola – 9 stran
5. kapitola – 2 strany

Kapitola 2.7 by posloužila lépe, když by byla pojata jako exkurs. Je zřejmé, že je autorce téma doprovázení umírajících blízké a je škoda, že jeho zpracování v kontextu práce víceméně zaniká.

Kasuistika v tomto případě není příliš rozsáhlá a mohla být klidně umístěna přímo v textu práce při respektování příslušných pravidel grafického odlišení a odsazení.

Cizojazyčné Resumé (v tomto případě v angličtině) má být zařazeno „na úplný závěr textové části (před rejstřík a přílohy)“. (Viz Průvodce studenta Jaboku pro školní rok 2005/2006 str. 61.) Nepatří tedy mezi přílohy.

Přílohy mají mít vlastní číslování, pokud jsou zařazeny na závěr práce. Průběžné číslování je možné při jejich zařazení do textu. V tabulce B na str. 50 je používáno k oddělení řádů jednotek jak teček, tak i čárek.

Dostí vytrvalým problémem jsou citace. Není všude jasné, kde začínají a kde končí. (str. 36) Někdy autorka cituje z druhé ruky. (str. 6, str. 30, str. 50)

Jazykový projev je přijatelný a některé stylistické (str. 20, 4. odst.), syntaktické (str. 36, 2. odst.) a gramatické (str. 49: 2. odpověď, 2. ř.; 3. odpověď, 4. a 6. ř.) chyby celkový dojem příliš neovlivňují. Z tohoto pohledu jde o práci velmi dobrou.

Po obsahové stránce je práce velmi zajímavá a odvážná, protože se autorka zabývá velmi citlivým tématem smrti a umírání. Není tedy divu, že téma samotné vzbuzuje určité rozpaky a chvění jak u čtenáře, tak i u autorky. Svědčí o tom již první věty Úvodu.

Členění kapitol příliš neusnadňuje sledování autorčina myšlenkového postupu. Proto by bylo vhodné zařadit do textu shrnutí dosavadního pojednání (alespoň předcházející kapitoly a naznačení plánované myšlenkové cesty.

Na straně 12 je mylně uvedeno, že slovo hospic je anglického původu. Slovo ve skutečnosti pochází z latiny.

Pokud bychom vzali vážně tvrzení ze strany 13, 2. odst., 4.-5. ř., že ... „předpokladem práce v hospicovém zařízení je schopnost mít bezvýhradně rád lidi“, kolik uchazečů o tuto práci by asi vyhovělo tak náročnému personálnímu požadavku?

Na straně 32 je příliš technokraticky a nevděčně nakládáno s vyhořeným personálem hospice. Pokud je v průměru po dvou letech nahrazován jiným, je těžko nevyslovit otázku, co se asi děje s tím nahrazeným.

Termíny je lépe vysvětlit při jejich prvním použití. Pojem paliativní medicína a péče je vysvětlen na straně 40, ale je použit prvně již na straně 5.

Pozor na rutinní hodnocení kvality života. (str. 42 poslední řádek)

Uvedené nedostatky bylo sice nutno uvést pro pořádek, ale tím není práce nijak znehodnocována. Naopak, jsem si vědom náročnosti daného tématu a připomínám ještě jednu odvahu, kterou autorka prokázala při jeho zpracovávání. Jak ona sama uvádí již v úvodu, není to téma oblíbené, ba naopak, přímo děsí a je považováno za morbidní. Přesto je nutné o něm diskutovat a každá práce, která se tímto tématem zabývá pozitivně, která oceňuje každou dobrou snahu o doprovázení a podporu při procesu umírání, je velmi cenná. Je to práce potřebná a doufám, že onen vynechaný odstavec v prohlášení, který se týkal souhlasu s uveřejněním na internetových stránkách Jaboku, nebyl vynechán záměrně nebo z přílišné skromnosti a že autorka svůj souhlas dá najevo jiným způsobem. Rozhodně by tato práce stála za zveřejnění.

Pro obhajobu práci doporučuji a navrhuji hodnocení C.

Autorka by se mohla při obhajobě pokusit o střízlivější formulaci odborných a osobnostních předpokladů pro práci v hospicovém zařízení a vysvětlit v úvodu chybějící způsob zpracování látky, resp. ozřejmit logiku vnitřní struktury své práce.

V Praze dne 17. 2. 2006

Radomír KUCHAR